గాలిదేవుడు

గాలిదేవుడు మన కళ్ళకు కనిపించడు. ఆయన ఆకాశంలో ఎక్కడో ఉంటాడు. అయితే గాలి మనకు ఎట్లా వస్తుందో తెలుసా !

గాలిదేవుడు ఎక్కడో తన మేడలో కూర్చుని 'ఉఫ్, ఉఫ్' అని ఊదుతూ ఉంటాడు. అల్లాగ ఊదడంవల్ల వచ్చే గాలే మనకు వస్తూ ఉంటుంది.

ఆయన ఎక్కడ ఉంటాడో మనకు సరిగ్గా తెలియదు గాని ఆకాశంలో ఎక్కడో చక్కని మేడలో ఉంటాడనీ, అక్కడనుంచే గాలిని మనకు పంపిస్తూ ఉంటాడని అందరూ అంటారు

ఆ మేడ మన మేడల్లాగ ఇటుకలతో కట్టింది కాదు. ఇటుకలతో కడితే ఆకాశంలో ఎట్లా నిలుస్తుంది! ఆ మేడను మబ్బులతో కట్టారు. దట్టమైన నల్లని మేఘాలను తీసుకొని వచ్చి వానిని ఒకదానిపై ఒకటి పేర్చి ఆ మేడకు గోడలుగా అమర్చారు. మరికొన్ని మేఘాలను కప్పుగా అమర్చినారు. అది ఎంత విచిత్రమైన మేడో చూడండి

ఆ మబ్బు మేడలో గాలిదేవుడు తన భార్యతోనూ, పిల్లలతోనూ హాయిగా ఉంటాడు.

ఆ యింట్లో ఎన్నో విశాలమైన గదులు ఉన్నవి ఆ గదులలో మబ్బు తునకలను ఒకదానిపై ఒకటి పేర్చినారు. ఆ విధంగా ఏర్పడ్డ మబ్బు గుట్టలపైన గాలిదేవుడూ, పిల్లలూ పడుకుంటారు. అవే వాళ్ళకు మెత్తని పరుపులు.

సాయంత్రంపూట గాలిదేవుడు ఆకాశంలో షికారుకై బయలుదేరుతాడు. ఆయన ఒక మంచి మేఘముపై కూర్చుని నోటితో కాస్త ఉఫ్ అన్నాడా అంటే ఆ మేఘం ఆకాశంలో నడవడము సాగిస్తుంది.

ఆయన ఒక తమాషా చేస్తాడు. తాను ఎక్కిన మేఘాన్ని ఒక గుఱ్ఱంగానో ఏనుగానో తయారు చేస్తాడు. అది ఆయనకు ఏమంత కష్టమైన పని కాదు. గాలిదేవుడు ఒక పెద్ద మేఘం దగ్గరికెళ్ళి ఉఫ్-అని ఊదితే ఆ మేఘం ఒక గుఱ్ఱం ఆకారంలోకి వస్తుంది. ఆ ఆకారంలో ఎక్కడన్నా లోపం ఉంటే గాలిదేవుడు ఇంకా రెండుసార్లు అక్కడక్కడ ఊది ఆ వంకర టింకరలన్నీ పోగొట్టి ఆ మేఘాన్ని ఒక చక్కని గుఱ్ఱంగా తీర్చిదిద్ద గలడు. ఇల్లాగ మేఘాలను తన యిష్టంవచ్చిన ఆకారంలోకి మారుస్తూ ఉంటాడు ఒకరోజున గుఱ్ఱాన్ని చేస్తాడు. ఒకరోజున ఏనుగను చేస్తాడు. మరోరోజున ఒంటెను చేస్తాడు. ఇల్లాగ మేఘాలను తన ఇష్టమువచ్చిన ఆకారంలోనికి మార్చి వానిపై ఎక్కి స్వారీ చేస్తూ ఉంటాడు. ఒక్కొక్క రోజున పది పదిహేను గుఱ్ఱాలు తన వెంట వస్తున్నట్లు మేఘులను తయారు చేస్తాడు. వానిపైన గాలిదేవుడూ, పిల్లలూ, ఆయన స్నేహితులూ అంతా ఎక్కి స్వారి చేస్తుంటారు.

అస్తమిస్తున్న సూర్యకాంతి ఈ మబ్బులపై పడడం మూలాన రంగు రంగుల గుఱ్ఱాలనూ ఏనుగులనూ ఎక్కి వాళ్ళంతా స్వారి చేస్తున్నట్లు మనకు కనపడుతుంది. అయితే వెన్నెల రాత్రిళ్ళల్లో అవన్నీ తెల్లగానే కనిపిస్తవి.

గాలిదేవుడికి నిడుపైన గడ్డం ఉంది. అది క్రిందికి వేలాడుతూఉంటుంది. అది అటూ-ఇటూ ఊగుతూఉంటుంది ఆ గడ్డం భూమిని తాకుతూ ఉండేతంతటి పొడుగ్గా ఉంటుంది ఆయన గడ్డం ఎంత పొడుగో, తలపైన ఉన్న వెంట్రుకలు కూడా అంతే పొడుగు వాయుదేవుడు మేఘాలపైన ఎక్కి స్వారి చేస్తుంటే వెనక రెండు గజాలలెక్క ఆయన జుట్టు గాలిలో ఎగురుతూ ఉంటుంది. సాయంత్రం సమయంలో సముద్రపు ఒడ్డునగాని ఊరిబైట మైదానంలోగాని కూర్చుని ఆకాశంలోకి చూస్తే, మబ్బులపై స్వారి చేస్తున్న గాలిదేవుణ్ణి ఆయన పిల్లలనూ, మనముచూడవచ్చు. గాలిదేవుడుఎప్పుడూ నవ్వుతూ ఉంటాడు ఆయన ముఖము మందహాస సుందరము.

గాలిదేవుడూ ఆయన భార్యా పిల్లలూ ఏమి తింటారో మీకు తెలుసునా ! ఆకాశంలో పాలపుంత అని ఒకటిఉన్నది. అది ఒక నది. ఆ ప్రవాహంలో ఎప్పుడూ పాలు ప్రవహిస్తూ ఉంటవి. గాలిదేవుడూ, ఆయన భార్యా, పిల్లలూ, ఈ పాల పుంతలో ఉన్న పాలనే తెచ్చుకొని త్రాగుతారు. అదీగాక వెన్నెలలో ఉండే అమృతంకూడ ఆయన తాగుతాడు. అమృతం తాగితే ఆకలి దప్పులు ఉండవు. తెలుసుగా!

గాలిదేవుడుగారి యింట్లో దీపాలు ఏమిటో తెలుసా! ఆకాశంలో ఉన్న నక్షత్రాలను కొన్నిటిని ఒలిచి ఆయన తన

యింట్లో పెట్టుకొన్నాడు. ఆ నక్షత్రాలు తళుకు తళుకు మంటూ ఆ ఇంటికి కావలసిన వెలుగునంతా ఇస్తవి

గాలిదేవుడికి ఆయన భార్యా పిల్లలకు కావలసిన బట్టలు ఎట్లా వస్తవి అనుకొన్నారు? ఉదయమూ సాయంత్రమూ, ఆకాశంలో రంగురంగుల మబ్బులు ఉంటవి. ఈ మబ్బులలో నుంచి తనకు కావలసిన ముక్కలను తీసుకుపోతాడు ఆ గాలి దేవుడు. ఆ మబ్బు తునకలు మనోహరమైన రంగులలో ఉంటవి. వానినే గాలి దేవుడూ పిల్లలూ అంతా ధరిస్తారు.

గాలిదేవుడు ప్రతిరోజూ సాయింత్రంపూట చల్లగాలిలో గుఱ్ఱాలపైన ఎక్కి స్వారిచేస్తూ ఉంటాడని చెప్పానుగాదూ! అయితే ఆయన ఒక్కొక్కరోజు బద్ధకించి రాలేక ఆడవాళ్ళను పిలిచి 'మీరు పొండబ్బా ఇవ్వాళ్ళకు' అని వాళ్ళను పంపిస్తాడు. శ్రీకృష్ణుడు రేపల్లె వాడలో జన్మించాడని విని యాదవ పేరంటాండ్రు అంతా వెళుతూ ఉన్నట్లు, ఈ మబ్బుకన్యలు రంగు రంగుల చీరలను ధరించి ఆకాశమార్గాన నడువలేక నడుస్తున్నట్లు కనపడే ఆ దృశ్యం మిక్కిలి మనోహరంగా ఉంటుంది.

మనకు ఊహించుకొనే శక్తి ఉండాలె. ఉంటే ఎన్ని విచిత్రాలైనా చూడవచ్చు ఆకాశంలో. ఎన్నో రకాల బొమ్మలు కనిపిస్తాయి గాలిదేవుడే ఈ చిత్రాల నన్నింటిని నిర్మిస్తాడు.

ఒకప్పుడు శ్రీ సీతా రామ లక్ష్మణులు పడవలో ఎక్కి సరయూ నదిని దాటుతూ ఉన్నట్లు ఒక దృశ్యం కనపడుతుంది ఇంతలో అది చెరిగిపోతుంది. అశోక వృక్షం క్రింద దీనవద

సంతో కూర్చున్న సీతమ్మవారు కనపడుతుంది అది పోయి మరో చిత్రం కనపడుతుంది. ఇల్లాగ ఒకటి తరువాత ఒకటిగా చిత్ర విచిత్రమైన దృశ్యాలు కనపడతవి. ఇవన్నీ గాలిదేవుడే నిర్మించి, వానిని చూచి ఆనందిస్తూ ఉంటాడు. రామాయణ కథలూ, భారత కథలూ ఆయన ఆకాశవీధిలో చిత్రాలుగా చిత్రిస్తాడు

ప్రపంచంలో నలు దిక్కులకూ ప్రవహించేలాగున గాలిని ఊదడమే గాలిదేవుడు చేసేపని. పాపము ఈ పని చాలా కష్టమైనదే. ఆయన ఏ కారణంచేతనైన కాసేపు ఈ ఊదడం మానివేశాడా మనం అంతా గాలిలేక గిలగిల్లాడిపోతాము. ఉమ్మగాఉంది, ఉక్కపోస్తున్నది అని గోల పెడతాము.

ఆయనకు విసుగు పుట్టినప్పుడు "ఎప్పుడూ గాలిఊదలేక చచ్చిపోతున్నానట్రా" అని విసుక్కొని ఒక్కసారి పెద్దగా నిట్టూర్పు ప్రళయ ఝంఝువుగా మారి భూమినీ, నీటినీ, చుట్టబెడుతుంది. ఎత్తయిన వృక్షాలుకూడా ఈ ఝంఝువు ధాటికి ఆగలేక పెళపెళామని విరిగి పడిపోతవి. సముద్రంలో బ్రహ్మాండమైన అలలు లేస్తవి రాక్షసులూ, దేవతలూ, అమృతంకోసం సముద్ర మథనం చేసినప్పుడు, ఎంత భయంకరంగా, జలనిధి కల్లోల పడ్డదో అంత కల్లోల పడుతుంది సముద్రం అటువంటి సమయంలో అప్పుడు సముద్రపు టలలు పడగలు విప్పి నాట్యం చేసే కోడె త్రాచులలాగ లేస్తవి. సముద్రంలో ఉండే తిమింగలాలూ పెద్ద పెద్ద చేపలూ అన్నీ తల్లడిల్లిపోతవి. అయితే గాలిదేవుడు అంత భీభత్సాన్ని కలుగజేసే నిట్టూర్పు

ఎప్పుడూ విడవడు. ఎప్పుడో మరీ చికాకు కలిగినప్పుడు ఈ అల్లరిఅంతా జరుగుతుంది.

కోపం వచ్చినపుడు చూడాలె గాలిదేవుణ్ణి. ఆయన భయంకరమూర్తి అయిపోతాడు. జుట్టుఅంతా పైకి నిక్కపొడుచుకొంటుంది. ఆయన కళ్ళు తళతళమని మెరుస్తవి. ఆ తళతళలనే మనము మెరుపు అంటాము. అటువంటి సమయంలో కోపం వచ్చి కేకలు వేస్తే అవి మనకు భయంకరంగా వినిపిస్తవి. వాటినే మనము ఉరుములు అంటాము

ఈ మెరుపులూ ఉరుములూ రావడంతోనే ఇంద్రుడు ఎక్కడెక్కడి మేఘాలనుతీసికొచ్చి వాటిచేత వర్షం కురిపిస్తాడు. మేఘాలు ఇచ్చిన వర్షజలంవల్ల గాలిదేవుడు ఒళ్ళు చల్లబడుతుంది. అప్పుడు ఆయన శాంతిస్తాడు. ఇదంతా ఆయనకు కోపం వచ్చినపుడు జరిగే సంగతి. సాధారణంగా ఆయన శాంతంగానే ఉండి తనపని తాను చూచుకొంటూ ఉంటాడు.

గాలిదేవుడికి పిల్లలంటే ఎక్కువ ఇష్టం. పిల్లలు గాలి పటాలు ఎగరవేస్తే వాటిని పైకి తీసుకొనివెళ్ళి ఆడిస్తాడు. ఇది చూచి వాళ్ళు సంతోషంతో ఎగురుతూఉంటే, గాలిదేవుడు కూడా ఎంతో ఆనందిస్తాడు. మరికొన్ని సమయాలలో సముద్రంలో ప్రయాణం చేసే పడవలను ఇటూ - అటూ ఉయ్యాల లూపి, నావికులంతా భయపడుతూ ఉంటే చూచి ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుకొంటాడు ఆ గాలిదేవుడు.

గాలిదేవుడి పిల్లలు వట్టి అల్లరివాళ్ళు ... అప్పుడప్పుడు, వాళ్ళుకూడా గాలిని ఊదుతూ ఉంటారు. పిల్లలు ఊదే గాలులనే మనము పిల్లగాలులు అంటాము. వీధిలో నడుస్తున్న మను

ష్యూల టోపీలను ఎగరగొట్టడమూ, ఉత్తరీయాలను ఎత్తుకు పోయి దూరంగా విసిరి పారవేయడమూ ఎవరన్నా గొడుగు వేసుకు వెడుతూఉంటే ఆ గొడుగును తల్రకింద చేయడమూ, ఆడపిల్లల పమిటలనూ, లంగాలనూ ఎగరగొట్టడమూ ఇవి ఆ తుంటరిపిల్లలు చేసే పనులు.

ఇంట్లో పసిపిల్లలు నిద్రపోతూఉంటే ఈ గాలి పిల్లలు కిటికీగుండా వచ్చి, వాళ్ళ ముంగురులను సవరించి బుగ్గలను ముద్దాడి పోతారు.

దేవాలయాలలో ధ్వజస్తంభాలు వుంటవి. ఆ సంభాలు చాలా ఎత్తుగా వుంటవి ఆ స్తంభం చివరను చిరుగంటలు వుంటవి. అప్పుడప్పుడు ఆ గంటలను గణ గణా వాయించడం ఈ పిల్లలుచేసే అల్లరి పనులలో ముఖ్యమైనది... ఆ గంటలు తమాషాగా మ్రోగుతూవుంటే మన గాలి పిల్లలు కిల కిలా నవ్వుకొంట్రారు.

ఒకాయన ఏదో వార్తాపత్రిక చదువుకొంటూ వీధిలో నడుస్తున్నాడు. గాలిపిల్లలు చూశారు, తమాషా చేద్దామంటే చేద్దామనిఅనుకొన్నారు. ఇంకేముంది. వాళ్ళంతా ఆయనపై విరుచుకుపడ్డారు. ఆ కాగితాలు రెప రెప కొట్టుకొన్నవి. ఈ గాలిపిల్లలలో ఒకడు ఆ పేపరును ఎ గ ర గొట్టుకు వెళ్ళి దూరంగా వున్న మురికి గుంటలోకి విసిరికొట్టాడు... పాపం ఆ ముసలాయన ఒకటే గోల తాను అణాపెట్టి కొనుక్కున్న పేపరు పోయిందోనని ! ఆయన బిక్కముఖంతో వెళ్ళిపోతూ వుంటే ఆ పిల్లలు పకపకా నవ్వుకొన్నారు.

ఒకసారి ఇంకో తమాషా జరిగింది. రైలుబండి వేగంగా వెడుతున్నది. గాలి పిల్లలు, ఆ బండికి అడ్డం పోయి 'ఎందుకా తొందర కాస్త ఆగవమ్మా ఆగు' అన్నారు ఇంజనుతో. ఇంజ నంటే ఏమనుకొన్నారో ఇంజను ఎంత పెద్దది! ఎంత బల మైనది-ఏమిటి సంగతి!

ఆగు అంటే తాను ఆగిపోవటమే ఎంత అప్రతిష్ట! ఇంజనుకు. అందులో తాను ఏమన్నా మామూలు రైలు ఇంజను గనుకనా! తాను మెయిల్ ఇంజను! మెయిలుబండి ఇంజను ఏమిటి, ఈ కుఱ్ఱకుంకలు ఆగమంటే ఆగడ మేమిటి!

ఇంజనుకు కోపం వచ్చేసింది. బుస్సుమంది. కస్సుమంది ఈ కస్సు బుస్సులకు గాలిపిల్లలు భయపడి పారిపోతారు. అను కొండి. వాళ్ళు వెళ్ళిపోక పొయ్యేసరికి మెయిల్ ఇంజనుకు మరీ కోపం వచ్చి, మీ ఆటలు నాదగ్గర సాగవు. పొండర్రా పొండి!! అని కేకేసి ముందుకు తోసుకుపోయింది.

ఇంజను తమ మాట వినకపోయేసరికి గాలిపిల్లలకు మరీ కోపం వచ్చింది. వాళ్ళంతా వాళ్ళ నాన్నదగ్గరకు పోయి ఈ సంగతి అంతా ఆ ముసలాయనకు చెప్పారు.

'ఏమిటేమిటి! అంత పొగరా దానికి నేను వస్తానుండు, అని చెప్పి ఆయన బయలుదేరి వచ్చి 'ఆగు కదిలావంటే జాగ్రత్త' అన్నాడు ఇంజనుతో.

ఎంత మెయిల్ ఇంజను అయితేమటుకు గాలిదేవుడు తో పోట్లాడే శక్తి దాని కెక్కడిది! గాలి దెబ్బకు తట్టుకో లేక అంత ఇంజను తాక్కున ఆగిపోయింది. ముందుకు ఒక్క అడుగైనా వెయ్యలేకపోయింది.

'అయిందా, అమ్మగారి పని!' అని గాలిపిల్లలు వెక్కిరింతగా అన్నారు. ఇంజను పాపం ముఖం ఇంత జేసుకొని 'మీ నాన్నగారు వస్తా రనుకోలేదు. పొరపాటే అయిందర్రా' అని ఇంజను క్షమాపణ చెప్పుకొన్నది. గాలిదేవుడుకూడా శాంతించి ముందుకు పోవడానికి ఇంజనుకు అనుజ్ఞ ఇచ్చాడు. ఇంతకథ జరిగింది.

ఈ గాలిపిల్లలు చేసే అల్లరి ఇంతా అంతా కాదు. ఒక సారి పదిమంది పిల్లలు ఒక మామిడి తోపులోనికి పోయినారు. చెట్లపైన చిన్న చిన్న మామిడిపిందె లున్నవి. అవి కోసుకొని వుప్పు అద్దుకొని తింటే ఎట్లాగ ఆ పిందెలను కోసుకోవడం? ఆ పిల్లలు చెట్లు ఎక్కగలరా ఏమన్నానా!

వాళ్ళంతా ఎట్లాగా మామిడిపిందెలు కోసుకోవడమూ అని చాలాసేపు ఆలోచించినా వాళ్ళకేమీ వుపాయం తోచ లేదు. అందుకని బిక్కముఖాలు వేసుకొని నించున్నారు.

గాలిపిల్లలలో ఒకడు ఈ పిల్లల సంగతి కనిపెట్టి పాపం ఆ పిల్లలకు సాయం చేద్దామర్రా అన్నాడు తన అన్న తమ్ములతో వాళ్ళంతా సరేఅంటే సరే అన్నారు ఇంకా ముందు వాళ్ళంతా ఆ చెట్లపై బడి పిల్లలకు కావలసినన్ని మామిడి పిందెలను రాల్చినారు పిల్లలు సంతోషించారు.

'ఇంకో సంగతి చూశారు! ఆ గాలిపిల్లలు ఎంత బుద్ధిమంతులో! ఆ మామిడిపిందెలు అన్ని రాల్చలేదు. అన్ని రాల్చేస్తే తోటమాలికి నష్టం అని వాళ్ళకు తెలుసు చూశారా? గాలిపిల్లలు ఎంత చిలిపివాళ్లు అయినా వాళ్ళకు శాస్త్ర మంచి చెడ్డా తెలుసు మాన మర్యాదలు తెలుసు! ఈ గాలి

పిల్లలు పెద్దవాళ్ళ జోలికి పోరు. పిల్లలతోనే ఆడుకుంటారు.

గాలిపిల్లలు అల్లరిచూచి ముసలాయన తనలో తాను నవ్వుకొంటాడేగాని వాళ్ళ నేమీ అనడు.

పలుకురాణి కథ

భూదేవి గాలిదేవుణ్ని పెళ్లి చేసుకున్నది. అది ఇప్పటి సంగతి కాదు. ప్రపంచం పుట్టిన మొదటిరోజులలో ఆ పెళ్ళి జరిగింది. అప్పటికి భూదేవి వయసు కన్య. గాలిదేవుడూ చిన్నవాడే!

ఆమె ఆకుపచ్చని చీరకట్టి సిగలో రకరకాల పూలు పెట్టుకొని గంధం పూసుకొని ఎన్నో సొమ్ములను అలంకరించుకొని, పెళ్ళికూతురై కూర్చున్నది.

ఆ పెళ్ళికి చాలామంది ముత్తయిదువులు పేరంటానికి వచ్చారు. గులాబి, చేమంతి, మాలతి, విరజాజి, గన్నేరు సంపెంగ, పారిజాతం మొదలైన పుష్పకన్యలంతా రంగు రంగుల చీరెలను కట్టుకొనివచ్చారు

భూమిమీదనున్న చెట్లన్ని చిగిర్చినవి. ప్రతి చెట్టూ ఆకులతోనూ, చిగుళ్లతోనూ, ఫలాలతోనూ అలంకరించు కొన్నది. మల్లెలు, మొల్లలు, పారిజాతాలు మొదలైన పుష్పాలు సువాసనలతో పుడమి అంతా ఘుమ ఘుమలాడి పోయింది.